

Uniră

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Anul jubilar

O nouă enciclică a Sfântului Părinte al Romei

In ajunul Crăciunului, Sf. Părinte al Romei a adresat întregii lumi catolice o nouă enciclică, în care se ocupă de întâmplările mai însemnate din anul trecut al bisericii Domnului.

Măngăiat peste măsură de binefacerile numeroase hărăzite de Mântuitorul în acest an jubilar bisericii sale, Sf. Părinte subliniază, înainte de toate, importanța deosebită și cu adevărat istorică ce revine cunoscutului tratat din Lateran, care a soluționat „chestiunea română“. Semnat într-o zi de praznic al Preasfintei Fecioare și ratificat întruna a sf. Iunii a Domnului, acest tratat se bucură de întreg patrocinul cerului și astfel pare să nu aibă pentru viitorul bisericii urmările dorite de ceice au reușit să-l înfăptuiască. Odată cu acest tratat, s-a semnat și un concordat cu Italia, despre care Papa a finit să spună acum din nou că „stă, sau cade, odată cu tratatul“.

Cu multă bucurie își amintește apoi Sf. Părinte de aranjamentul făcut în acest an cu Portugalia, pe chestia unor misiuni din coloniile portugheze, și de concordatele încheiate cu țara noastră și cu Prusia și aceasta pentru motivul că prin ele „nu numai se suprimă pe viitor cauzele unor eventuale conflicte, ci se și iau măsuri ca deoparte biserica, iar de altă parte statul, să lucreze alături pentru binele societății creștine“.

In altă ordine de idei, Sf. Părinte relevă, după cuvîntă, legăturile tot mai strânse pe care le-a adus acest an față de bisericile orientale, între care s-a distins cu deosebire biserica rutcană, ai cărei episcopi, întruniți simultan la Roma, au luat acolo, sub ochii Papei, hotărîri din cele mai salutare pentru bunul mers al bisericii lor. Înșiră apoi Institutele mai mari pe care a isbutit să le termine, ori măcar să le înceapă, în cursul acestui an și nu putem regreta de ajuns, că între acestea năputut fi înșirat, alături de atâtea alte Colegiu noi (rutean, brazilian, etiopean și a.) și Colegiul român, de care legăm atâtea nădejdi.

Alte momente remarcabile ale anului jubilar sunt: aniversarea celor 14 veacuri căre s-au scurs dela înțemeierea ordinului benedictin, la Monte Cassino; serbările aranjate în capitala Suediei în onoarea sf. Ansgariu, primul misionar creștin al țării de acum 11 veacuri; jubileul de 500 ani al eroinei franceze Ioana d'Arc; și aniversarea unui întreg veac de când catolicii din Anglia și-au redobăgit libertatea conștiinței. În strânsă legătură cu acestea, Sf. Părinte a pomenit cu elogii persoanele ridicăte în acest an la cinstea altărelor, insistând deosebit asupra personalității proeminente a marelui Salesian, care a fost Ioan Bosco.

Revenind apoi, de încheiere, asupra jubileului său, Papa a scos în lumină roadele bogate ale acestuia și lăudând jertfa și osteneala dovedită prin sutele și miile de peregrinaje aranjate în cursul anului, publică hotărîrea prin care jubileul se prelungea, în condițiile din anul trecut, până la sfârșitul lui Iunie 1930.

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ

INSEURATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La publicări repetitive după :: invocări ::

REDACTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

N. 10258

Inul ce fumegă...

Actualități mărunte, care nu-s măruntășuri

de DR. VASILE CERGHIZAN

După sărbători înviorătoare totdeauna urmează zilele de lucru. Trudnice, mohorite, dar utile. Imperios necesarele zile de sudori fertile, fără de cari zădarnic să arătă, în calendar, negru cu roșu.

Festivele acorduri mărețe ale AGRU-lui, care au cutremurat atmosfera de liniște patriarhală a Blajului din zilele de 23—24 Noemvrie, trebuie să vibreze neîncetat în sufletul fiecărui fiu al bisericii unite. Durata rezonanței va fi certificatul viabilității acordurilor, deoparte, și a capacitatei noastre receptive, de alta.

Intrunirea din Blaj a mirenilor noștri de elită oferă — și celor mai sceptici apreciatori — dovada, că floarea societății noastre poartă în inimă cel puțin credință exprimată în Scriptură prin sugestivele cuvinte: „Inul ce fumegă... trestia ce se clatină“... După fum dă para, apoi flacără ce trece în văpăie. Viitorul le poartă toate în sinul său. Să nădăjduim că are să ni-le aducă.

Dar viitorul zace în brațele prezentului. Florile lui trebuie să dea în mugur, chilemate de lumina, razele și căldura prezentului. Căldura aceasta poate fi din sufletele care poartă astăzi „lumina lumii“.

Toți preoții. În planul întâiul cei din parohiile urbane. Apoi cei care trăiesc, cu orice daraveri, prin orașe. Ei trebuie să fie motorul credinței publicului. Ei să ducă la pălpărire sensibilă inul ce fumegă până va fi din el flacără vie și să întăriască trestia bătută de vânt până devine stejar rezistent furtunilor și vîrfornișelor pustiitoare. Focul slab, nealimentat se stinge. Inul ce fumegă se stinge ușor, dacă nu este ațiat într-o să și dacă-l înăbușă ceva. Bunăoară trista priveliște a preoților ce cutreeră orașele și târgușoarele în sărbătorile cu bâlciori, ori în Dumineci, după balul de Sâmbătă spre Duminecă.

Treceam, într-o sărbătoare, cu un laic pe lângă un frate vânzând o căruță de mere. „Preotul acesta nu are astăzi sărbătoare și slujbă?“ „Ba are, zic eu; va fi servit mai de timpuriu, ori se va fi substituit prin altul“. „Imposibil. Este aici de astă dimineață și a venit distanță considerabilă pe drum greu. Cine să-l substituie, când atâtea parohii sunt fără preoți?“...

Cine nu ațâță focul credinței, să ia aminte cel puțin să nu-l stingă! Nici în sufletul propriilor păstorî, nici în turmele altora.

Turmele noastre urbane ofer semne învedorate de credință. Mai rar în bisericile noastre și mai ales în cele de alt rit. Sute și miile de credincioși de-a noștri și lasă zilnic obolul carității în cutiile de milă ale bisericilor neromâne, unde și înalță sufletele, și pleacă ge-

nunchii spre Domnul și-și trimit spre ceriuri suspinul inimilor. Acolo își fac actele de piețe și primesc lunar, săptămânal, unii chiar zilnic, sfintele taine. Văzut-am și advocații genunchiat cu umilință și mărturisindu-și păcatele.

Nu sunt transfugi sau dezertori, nici excentrici. Sunt suflete dormice de pâinea și apa vieții ce curge răcoroasă spre viață lăuntrică. Sunt suflete coapte spre seceriș, căutând secerători și merg până unde-i află. Ele poartă ponosul, dacă în cutare comună patru protopopi și încă opt preoți români predică și catehizează mai puțin, decât 3 preoți de alt rit? Sufletele acele încălzite de credință sunt de vină, dacă aceiași 12 preoți, inclusiv 4 protopopi, într-un an întreg nu ascultă atâtea mărturisiri căci cei 3 preoți străini într-o singură lună! Ca să fiu complet trebuie să adaug, că unii dintre cei vizați sunt liberi de necazuri familiare ca și preoții altui rit și aproape toți sunt străini de valurile economiei agricole. Ce vină au ele că până și sf. Liturghie duminecală e ascultată la alții, că vreme la noi odată se negligă cu totul, altădată se galopează în vedere participării celebrantului la vre-o intrunire vulgară, pentruca în proxima Duminecă să se trăgăneze ceremonii, cântări și rugăciuni, exasperând pacienții credincioșilor?

Până când această nepunctualitate păguitoare în celebrarea sf. liturghii, centrul mărețului nostru cult public? Pentru primim a silă, ori cel puțin cu vădită apatie, sufletele penitente, pornite să pleacă sub patrafirul nostru? Pentru ne aducem aminte, că aceste cusururi vor stinge inul ce fumegă, vor zdobi trestia bătută de vânt?

Unde ne sunt cântăreții, visătorii, trubadurii? se întreba cândva poetul. Unde năș secerătorii, păstorii, propovăduitorii? flutură întrebarea pe buzele sufletelor evlavioase, rugătoare.

Mirenii în regimenteră și sub steagul AGRU-lui se simboliză colaboratorii la așțarea inului ce fumegă și, probabil, chiar la căutarea oilor pierdute. Să ne bucurăm, dar să nu exagerăm speranțele. Ei dispun numai de mijloace omenesti. Foarte bune, dar insuficiente. Viața sufletească naște și renăște, trăiește și se desvoltă, vivifică și regenerează individ și societate numai prin harul Spiritului, prin seva divină a veșniciei și dumnezeștilor viațe din ieslea Betleemului. „Eu sunt viață, voi mlădițele... fără de mine nimic nu puteți face“.

Seva măntuitoare a Vieții eterne numai îspravnicii tainelor lui Hristos o pot mijloci. Încingă-se deci secerătorii, glăsulască dară

amvoanele, propovăduiască verbul cald al Intrupăril și întrupeze cuvântul de viață dătător. Nu mai zăbovișcă pe străine plăuri, prin sterpe poiene păstorii turmei flămânde și înseitate! Pască și turma, caute oile rătăcite și ocrotișcă, în prețioasă frăție cu orice colaborator, „trestia bătută de vânt” și „inul ce fumegă” de 19 sute de ani, de când între păstorii Betleemului „Cuvântul trup să facut și să sălășluit întru noi”!

Preasfințitul Iuliu al Gherlei îndeamnă la sprijinirea AGRU-lui. Alături de pastorală de Anul nou a I. Preasfințitului Valeriu, de care am făcut amintire în numărul trecut, încreștăm cu bucurie și o a doua pastorală, dată, cu același prilej, de Preasfințitul Iuliu al Gherlei.

Preasfinția Sa mânecă din nestatornicia vieții omenești și cere credincioșilor săi să prețuiască fiecare zi, pentru că „nu cunoaștem ceasul sfârșitului”. Iar prețul fiecarei zile, singurul preț în fața lui Dumnezeu, este binele ce-am reușit să facem, este traiul întocmit după voința lui sfântă, și îndată să ne bucurăm fără a ne pierde cumpătul și să purtăm greutățile și neajunsurile zilelor fără descurajare și cu încredere în Cel ce a spus că, „fericiți sunt cei ce flămâncesc și însetoșează de dreptate.”

Flindcă sunt însă mulți, cari „nu ascultă... nu dau mărire lui Dumnezeu, n'au pacea lui”, să intemeiat AGRU-I, care chiamă și pe minori în serviciul apostolatului sfânt al măntuirii sufletelor. Munca bisericii învățătoare, a clerului, poate fi ajutată foarte mult prin apostolatul mirenilor buni, cari pătrunși de gândurile mărește ale evangheliei Domnului pot „să contribuie cu pilda vieții lor de adevărați creștini” la zidirea împărăției lui Dumnezeu și acolo „unde preotul nu ajunge, nu poate pătrunde”. Prin o vorbă bună, un îndemn, un sprijin al acestora, „viața creștinească se va adânci — cum spune Preasfinția Sa — dela om la om, dela suflet la suflet, în cercuri tot mai largi, și roadele binecuvântate ale apostolatului pentru împărăția lui Dumnezeu se vor revârsa asupra neamului nostru întreg, asupra țării noastre scumpe, pătrunzând dreptatea lui Dumnezeu toate încheieturile vieții de stat”.

■ ■ **Foile „Unire“** ■ ■

Tolle causam!...

Un „memento” pentru ceice sunt datori și pot să intervină

de Sabin G. Truția

In amurgul unei zile posomorite de toamnă, mă intorceam din orașelul Huedin spre casă. Era zi de Sămbătă.

Cu țigara stânsă și uitată în colțul buzelor, admiram semănăturile de toamnă răsărite, ce se întindeau de ambele părți ale șoselei și mi ziceam în gând: Dă, Doamne, roadă și belșug bieților muncitorilor oropsiți.

— Mâni „haiș”, bade! — aud deodată glasul răgușit al vizituirii. Tresări și, privind înainte, văd o mulțime de cară și vite în amestec, vaci, boi și viței.

Frumoase vite! — îmi zic. — Desigur a fost targ la Hida și negustorul mâna vitele la Huedin pentru a-le invagena; iar cărușii vor fi săteni din jurul Huedinului, cari au plecat spre Salaj cu scanduri și acum grăbesc spre casă, cu cară incărcate de bucate. Sărmancul Român, mult aleargă el în sus și în jos după o coajă de pâine, dar face ce face și pe Duminecă e acasă!

Peste puțin, de-alungul șoselei se iviră

în această ordine de idei, Preasfințitul Iuliu încheie cu îndemnul făcut din tot sufletul, ca toți cei buni și înțelegători ai rosturilor AGRU-lui, să se înroleze sub steagul acestei asociații și să dea contribuția lor la realizarea cât mai deplină a scopului urmărit.

O nedreptate

— Preoții și impozitul „profesional” —

Preoții am plătit, în anii din urmă, deosebit de impozit agricol, pe salar și global, încă și 12% după venitul patrafirului, impozitul așanumit „profesional”.

Am fost puși în aceeași categorie cu medicii de piață, cari, pe lângă impozitul după salar, mai au de plătit și impozitul profesional, după venitul ce-l au din practicarea profesiei lor.

Or, noi preoții suntem într-o situație cu totul specială. Noi nu primim dela Stat salar, cum primesc medicii de piață, ci primim *numai „întregire de salar”*, și în consecință, veniturile după patrafir, au să fie considerate *ca parte din salar* și impuse cu 4%, respectiv 8%, iar nu cu 12%.

Este adevarat, că venitul după patrafir, așa cum e trecut în vechea conscripție congruală, nu poate fi luat ca bază de impunere. Avem însă conscripția congruală din anul trecut, unde este trecut venitul după patrafir, și certificat de percepțiile de circumscriptii. Ceeace este trecut în această conscripție congruală, ca venit după patrafir, poate fi considerat, pe mulți ani înainte, că adevăratul venit anual din funcțiunile sacre, și supus la impozit „pe salar”.

Din cele de mai sus este limpede, că noi preoții suntem datori să plătim, după venitul patrafirului, 4%, respectiv 8%, cota cuvenită după salar și nici decât 12%, că plătesc profesioniștii. Dealteum, chiar și numirea de „profesional” este jicnită pentru un preot.

Dacă s-ar face demersurile necesare, din partea Ven. Ordinariate — și suntem convingați că se vor face —, atunci pe lângă aceea, că ni-se repară o nedreptate, am fi scutiți, an de

an, și de alergăturile pe la comisiunile deonice impunere, apel etc., alătura de profesioniștii săi din comună: pantofari, ferari și alții de aceeași categorie. În cazul acesta am face (numai) o declarație pentru global, unde să trece sumă care să rămână dela stat, precum și *venitul patrafirului*, conform conscripției din anul 1929, trebuie să dovedi eu un certificat eliberat de oficiile protopopești, iar comisiunile de impunere, ne vor impune în baza acestui certificat după venitul patrafirului: la impozitul pe salar, iar după toate venitele: la impozitul global.

Pr. Romul Moldovan

Noul aranjament pentru platirea funcționarilor publici. Pentru că mai deplină și orientare asupra dispozițiilor noi privind sării și larizarea funcționarilor publici, socotim a fi ricuțit să dăm aici, cuvânt de cuvânt, insușirea textul legii publicat în „Monitorul Oficial” dela 25 Decembrie 1929 (Nr. 288).

Este următorul:

Art. I. — Cu începere dela 1 Ianuarie 1930, salariile de bază, gradurile, îndemnările de activitate și îndemnările de scumpe aferente, ce se plătesc astăzi funcționarilor Statului, se contopesc într-o singură sumă, care constituie salariul sau retribuția bugetară a funcționarului.

Dela această dată, tuturor funcționarilor li se acordă un spor de salar, calculat la 1/9 din suma stabilită mai sus, minus salariul de bază din 1929. În afară de acest salar, funcționarii vor continua a primi îndemnitatea de chirie și ajutorul de familie ca și până acum.

Art. II. — Până la modificarea ce se va face legile generale de pensiuni, reținerea de 10 la sută, prevăzută la art. 58, alin. a din legea generală de pensiuni, se va face asupra întregului salar definit la art. 1, afară de îndemnitatea de chirie și ajutorul de familie și se va vărsa Casei generale de pensiuni.

Acest surplus de venit, Casa generală de pensiuni îl va întrebuința pentru plata îndemnăției de scumpe a pensionarilor. Restul ce nu se va putea plăti astfel, va fi acoperit anual prin subvenții plătite de stat, regile publice, casele speciale și celelalte instituții publice autonome, precum și de județe și comune urbane, calculate în proporții cu totalul bugetului de personal.

Urmează apoi, în același articol o dispoziție transitorie — până la modificarea legii generale de pensiuni —, în sensul căreia la pen-

alte cară și vite, iar în urmă, o căruță cu cai. În căruță cățiva saci cu bucate și „miraculum”, în vârful sacilor un j... Dar stai să văd... Nu-i jidă, nene, că-i... „hm”... musteți, barbi, — la fel sunt și jidăii — dar, are și vestă închisă; e „popă” frate, după toată rânduiala!

Eu, mult mai Tânăr, ridic pălăria și salut.

— Incotro, părinte?

— La targ, frățioare!

— Asa? păi, targ bun, părinte!

Un zâmbet, urmat de-o inclinare ușoară din cap și căruță mea pornește în goană.

— Mai Gheorghe, nu știi tu unde mână oamenii ăștia vitele?

— La Huedin, părinte, la targ.

— Când e targul?

— Mâine, sărut mână!

— Fugi, mă, doar mâine e Duminecă!

— O fi, părinte, dar și targul e mâine!

— ? —

Un pocnet din biciu și căluții o iau la picior, iar de-alungul șoselei cară și „popii” sporesc mereu.

*

În sfârșit, iată-mă acasă. Câinele „Burcuș” mă întâmpină vesel și gudurându-se; iar în prag copiii și preoteasa.

— Ce mi-ai adus, tată?

— Bomboane, puiule!

— Dar mie, tată?

— Să tie, bomboane!

„Hic et nunc”, — al treilea copil nu în-

treabă, flindcă e mititel, iar preoteasa nu mă înțină bomboane. În casă e cald și voie bună. Ceaiul e gătit, dar până să se mai răcească, apăzind o țigă. La ușă poartă cineva.

— Intră! — și apare badea „cantorul”.

— Și zi „diece”.

— Seadă binele, părinte, că sunt tare în grăbit.

— Ei, doar n'or fi dând tătării?

— Nu, părinte, răspunde cantorul zînd, dar aş vrea să știu, dacă mergi și d-tăi pe mâine la targ?

— Mâine? S'ar putea, diece?

— Da, așa e, reflectează cantorul roș, șiind și învățind căciula între degete, dar mișcătare mi-e lipsă să merg; și flindcă mâine e Duminecă, am venit la d-tă, să mă rog, să mă rugă, „îngăduință”. Năș merge eu bucuros, cînd mi-a perit în săptămânilor trecute un bou și așa vrea să-i cumpăr la cel rămas un soț. Mâine îl e targ de țară și am nădejde — după Duminecă — să-i găsesco un soț potrivit.

— Cunosc necazul d-tale și nu pot să te fac altceva, decât să-ți doresc targ bun și într'un ceas cu noroc! Cât pentru cantor, petrecuția de mâine, roagă-l pe moș Vasilică să îl înlocuiască. El e bătrân și știu că nu va merge la targ.

— A doua zi, în zori, mă pomeneșc cu moș Vasilică.

— Să mă ierji, părinte, că te-am trezis

onările posterioare datei de 1 Ianuarie 1930, să se va lăua în considerare salariul modificat și acea dată, ci tot salariul de bază al funcționarii prevăzut pe anul 1929. Cum însă modificarea legii de pensiuni se va face desigur în spînul cel mai scurt, foarte puțini vor fi siliți să treacă în prevederile acestei dispoziții oneroase.

Pentru tipografie

O nouă listă de contribuiri, care nu se limitează mănăstirea Bicsadului, ne îndeamnă și arătăm cititorilor, că — după informațiile noastre ce avem — tipografia mult așteptată a înțelegerii baziliane de acolo, va fi, în cursul acestui an, un fapt împlinit. Localul în care se va așeza tipografia este terminat, iar pentru mașinile și alt utilaj există aproape întreagă sumă strict necesară. Anul acesta mănăstirea va avea un mic ajutor și din partea guvernului și părinții călugări sporează și alte ajutoare la înimile bune și întrelegătoare.

Contribuțiile intrate dela ultima dare de seamă sunt următoarele:

Grigore Pop, canonic, Gherla	5000
Preoție din protopopiatul Sibiu	2000
Dr Ioan Bălan, canonic, Blaj	2000
Preoție din protopopiatul Dârgea	1700
Colectă în eparhia Gherlei	1227
Pr. Gheorghe Anderco și soția Eufrosina, Bixad	1000
Colectă la hramul Mănăstirii (sf. Petru și Pavel)	780
N. N., în onoarea Inimii lui Isus	500
Gregoriu Tecșa, contabil arhidiecean, Blaj	500
Iosif Mihalca, preot, Pișcari	500
Petru Tămăian, canonic, Oradea	500
Dr. N. N.	300
Biserica gr.-catolică Gherla-mare	300
Biserica gr.-catolică Turf	300
Petru Danciu, Petroșeni	240
Axenție Tăran, profesor, Oravița	200
Vasile Terdic, preot, Carei	200
Teofil Crișan, vicar episcopal, Hațeg	200
Demetriu Șajtoș, preot, Beiuș	200
Alexandru Pop, preot, Satu Mare	200
Teofil Băliban, profesor, Șimleu	200
Parohia Șieu - Cristur	100
Vasile Suciu, protopop, Căpușul de câmpie	100
Victor Silaghi, preot, Vîlă-Sătumare	100
Nicolae Nechita, preot, Lăpuș	100
Alexandru Ungur, preot, Bogata de sus	100
Congregația Așumptiionistă, Lugoj	100
N. N., Cluj	100

În somn, dar... am vrut să-ți spun din vreme, să eu nu mă pricep bine la toată rânduliala dumbei. Slovile „lătinești” nu le cunosc, iar celelalte — cirile — nu știu cum voi merge” că mi-am pierdut ochelarii.

Cât eu — nu-i vorbă —, când mai este uneva lângă mine (aluzie la cantorul), dar singur n-am cântat niciodată și n-aș vrea să te toată lumea să pățesc vre-o rușine.

— Nădejdea la Dumnezeu, moș Vasilică! Vei face și dătă căt vei putea; de rușine nu urta grije.

Și ne-am dus la biserică. Slujba, a mers, vorba ceea: „La săraci, popa e clopotar” și „Unde nu-i cantor, cântă popa”. Dar să facut!

Acum predica! — fiind obișnuit să le predici credincioșilor „sistematic”, pe Dumineca astăzi ajunsese la rând porunca a săsa. Mi trăc batista peste frunte, apoi privesc prin colțurile bisericei — momente de cugetare. În biserică, cățiva moșnegi, mai multe babe, droaie de copii măruncini și abia doi-trei băieți și June. Poftim! vorbește-le părinte moșnegilor despre ce ți-ai propus. Vor crede că iei în râs și te pomenești că te leagă! Dar mai, socot, seria predicelor tu o faci, tu poți să schimbi — ești „popă” doar, nu „tufă”.

Gândit și facut. Și în locul predicei fixate, am „improvizat” o predică despre „rugăciune”. Și a mers! Dar totuși, sufletul meu nu a fost de departe măngăiat. Era zi de Dumineca!... Biserica goală... și săcădate la Huedin!...

După cum reiese din acest conspect, sumele oferite nu sunt prea mari, dar din multe tot se adună. Și fiindcă mai sunt destui, cari încă n-au dat nimic, deși puteau să o facă, mai apelăm și noi odată la toate sufletele întrelegătoare și îi îndemnăm să nu mai întârzie cu trimiterea ajutorului de care se pot lipsi fără greutate și de pe urma căruia suntem în drept să așteptăm, ca mâine, atât de mult bine.

Stiri mărunte

Instrucția și cultele în directoratul de la Cluj. Descentralizarea administrativă a regiunilor a centralizat la directoratele administrative școlare dela inspectoratele de până acum, cari au fost desființate. În fruntea serviciilor dela Cluj, aparținând ministerului instrucției și cultelor s-au delegat următorii: C. Iencica, la secția învățământului primar; T. German la secția învățământului secundar, normal și seminarial și S. Teodosiu la secția culte-arte și învățământul confesional și particular.

Dela asociația studenților români uniti. Pe la mijlocul lui Decembrie trecut s-a ținut la Cluj adunarea generală a tinerimii universitare române unite, grupate în asociația ASTRU. Darea de seamă prezintată adunării relevă ajutoarele primele dela arhierei și diverse instituții bancare, din cari s-a făcut un fond de aproape 60,000 Lei, și subliniază cu multă satisfacție simpatia de care se bucură în toate cercurile această asociație studențească. Membrii ceră să-și facă datoria de studenți creștini, căt mai deplin, și exercițiile spirituale, conduse anul trecut de Preasfințitul Alexandru al Lugojului, sunt o grăitoare doavă a spiritului profund creștinesc, care animează asociația. Noul comitet stă tot sub prezidiul dlui Ioan Socaciu, care a avut un rol atât de frumos și la adunarea AGRU-lui.

Locale. Dumineca viitoare, a Leproșilor, va predica în catedrală, Mgr. Dr. Alexandru Rusu, canonic mitropolitan.

— Marți trecută, în 8 Ianuarie, s'a aranjat din partea Cercului studențesc „Valea Târnă-

velor” o reușită serată artistică, la care — după un cuvânt de introducere a dlui O. Chețianu, preș. cercului — s'a jucat, cu puteri bine alese, piesa „Năzdrăvăniile divorțului”. După reprezentăție a urmat dans. Venitul curat al seratei este menit unui bust lui Axente Severu, la Frâna.

— Mâine, Dumineca, la ora 11, se va face cu fastul cuvenit, inaugurarea noului local al școlii normale de băieți. Serbarea va fi prezentată de Mgr. Dr Ambroziu Chețianu, vicarul mitropoliei.

Progresul sf. Unirii în Polonia. În localitatea Albertin, nu departe de Vilna, părinții Iezuiți au deschis o casă a ordinului lor tocmai spre a lucra între populația ortodoxă de-acolo pentru sfânta unire. Spre acest scop până acum septe Părinți au primit ritul slavono-resăritean și slujesc într'ansul, ducând și altfel viață călugărească cu totul după cerințele mănăstirilor bine întocmite răsăritene. Succesul este foarte îmbucurător. În novițiatul răsăritean al Părinților se află acum 17 tineri, iar tocmai în timpul din urmă a cerut primirea chiar un preot ortodox celibatar convertit la sf. unire. Numărul parohilor unite de rit slavon-răsăritean într'acele ținuturi se urcă la douăzeci. În vara anului curent Părinții vor începe clădirea unei frumoase biserici. Sf. Părinte Pius XI se interesează foarte mult de înaintarea acestor opere atât de însemnante.

Trenuri suprimate. Pe zilele de ieri, respectiv cea de azi, 10 și 11 Ianuarie c. au fost suprimate — în scopul unei mai accelerate refaceri a C. F. R. — peste 150 trenuri, privind aproape întreagă rețea căilor ferate. Dintre trenurile care trec prin gara Blaj au fost suprimate patru și anume acceleratele 33 și 34 dela ora 6:12 (spre Teiuș), respectiv 1:07 (spre Brașov), și personalele 303 dela ora 3:57 (spre Cluj) și 306 dela ora 7:08 (spre Brașov). Pe linia Blaj-Praid au rămas toate trenurile de până acum. — În ultimul moment se anunță din București că s-ar fi revenit asupra suprimării acceleratelor 33 și 34.

Urcare ușoară a tarifului C. F. R. Începând cu 15 Ianuarie c. tariful de călători dela C. F. R. va fi sporit cu cinci la sută și

Faptul descris în cele de mai sus, sub formă de „schită”, nu e fantazie de scriitor, ci realitate — și încă din cele mai dureroase.

În ziua de 24 Noemvrie c. — Dumineca — în orașul Huedin, de subt poala muntelui Vlădeasa, s'a ținut târgul de țară. Și nu e primul caz, că în acest cuib jidovit să se țină târg în zile de Dumineci și alte sărbători „românești”.

De căteori s'a întâmplat, că zilele de târg să cadă pe „Sâmbăta” nicicând nu s'a ținut târgul în această zi! De ce? Pentru că Evreii din Huedin și jur, au „protestat”! Ei au știut să facă în totdeauna „demersurile” necesare, pentru că târgul să fie mutat pe altă zi. Iar noi creștinii?!

Axioma țărei noastre este „nihil sine Deo”!! Deci, să-i dăm lui Dumnezeu ceea ce este a Lui! Ori ne-am cusudat atât de mult în noroiul patimilor, încât nu mai avem nici măcar conștiință? Ar fi dureros!

Nu vreau să fiu „îndrumător” și nici n-am avut intenția să „satirizez”, — cum s-ar părea din schița mea, unde îl descriu pe „fratele” în vîrful sacilor cu bucate. Nu e locul satirei acolo unde inima săngerează. Tot ce vreau este, să deschid ochii celorce au dreptul și posibilitatea să „opereze” cangrenele cari bântuie societatea.

Că merg preoții și cantorii la târg în zile de sărbătoare și lasă bisericele pustii?! sunt vinovați, adevărat; dar nu mai puțin adevărat

este, că: „necessitas frangit legem”! Necazurile sunt multe și greutățile mari. Lipsa dela biserică cu ocazia târgului descris de mine, se justifică — în parte. (Am adaos cuvântul „în parte”, pentru că, eliminându-l, aş fi fost — eventual — înțeles greșit din partea unora. Mi se putea face „observarea” că: întâi de toate „datoria” și apoi „necazurile”).

Repet: e justificată. Se apropia Crăciunul și e ultimul târg. Sărmăni popi, au copii și preoțe, cărora le trebuie străie de sărbători și căte altele. Salariul dela stat e o sfidare! Și când vor primi salariul? Post festa! — a treia zi de Crăciun! Și pentru a putea face față necazurilor multe, vrând-nevrând, — chiar zi de Paște să fie! — sunt siliți să meargă la târg, să vândă ce biată au, cățel și purel.

Repacul duminecal e lege! Aceia cari „fabrică” legile, poftescă deci și le respecte!

„Tolle causam”!..., am pus acestor șire titlu — desigur curios pentru unii — și repet: Tolle causam, et tollitur effectus! Biserica e goală, iar târgurile — căci, evident, cazul dela Huedin nu e singurul —, gem de blasfemia și pornografie! Franemasonii, pocăiții și Evreii își răd în barbă.

...Sărmăni popor românesc, cum te păstește peirea!

Cetiți și răspândiți „UNIREA”

anume în favorul Casei muncii ceferiștilor. Suprataxa aceasta nu va fi percepță ca taxă aparte, ci va fi calculată în prețul total al biletului.

Un concurs al »Astrei«. Comitetul central al „Astrei“ noastre culturale din Sibiu publică concurs la un post de contabil, pe ziua de 31 Ianuarie c. Salariul global este fixat în suma de 6500 Lei lunar și postul este a se ocupa pe ziua de 1 Martie c. Alesul va funcționa un an provizor, fiind apoi definitivat, dacă va corespunde. El va avea să provadă agendele contabilității la Asociațione și Internatul de fete al acesteia, cum și alte agende, cari i-se vor atribui din partea comitetului.

Mulțumită: Subsemnatul în numele senatului bisericesc gr. cat. din Mocod, Florești și Minthiul român, aduc cele mai simțite mulțumiri lui Iosif Zinveliu cursor diecean la episcopia din Lugoj, care a donat de sărbători bisericilor din Mocod, Florești și Minthiul român trei Strajnice, apărute acum la Blaj pentru prima oară cu litere latine, care cuprinde toată rânduială din săptămâna patimilor și prohodul Domnului. Aceasta carte fiind cea mai iubită carte a donatorului după sf. Evanghelie, voiește să fie primul donator a ei acestor biserici, de cari il leagă frumoasele amintiri din copilarie — Victor Zinveliu, paroh.

Telefonul „Unirii“

B. Cluj. Întâzirea bulelor papale privind noua episcopie de Nord și alte aranjamente în legătură cu Concordatul se datorează, pe căt știm, aproape exclusiv discuțiilor indelungate asupra sediului acestei episcopii. Terminată aceasta chestiune, ele nu vor mai întârzi de acum prea mult și credem că în 2-3 luni toate vor fi aranjate.

M. Negrișesti. Aveți toată dreptatea. Ar fi în adevar bine, ca sporul de $\frac{1}{2}$ ce se acordă, începând cu 1 Ianuarie c., tuturor funcționarilor inscriși la fondul de pensiune al statului să se dea — în legătură cu noul aranjament de salarizare — și clerului, a cărui retribuție de fapt nu poate fi socotită chiar inviabilă. Să nu se uite însă, că acest spor este deocamdată numai pe hârtie și că el nu contează decât sub raportul fondului de pensiuni în care se varsă și d.n. care funcționarii pensionari vor beneficia la timpul său după aceste cote sporite, vărsate, respectiv, reținute, acolo. Se stie însă, că clerul nostru nu a trecut cu pensiunea la stat și astfel el nu va fi scurtat în retribuțiile sale de acum, decât în măsura în care singur va hotărî să-și sporească cota viitoare a pensiunii. Menținerea întregirilor preoțești la starea de până acum nu poate fi socotită deci ca o «nedreptate», dar credem și noi că e bine să se intervină, spre a putea aranja și prin aceasta mai corespunzător chestiunea mult discutată a pensiunilor Veneratului cler.

P. Târgu-Mureș. Ne-am interesat de aproape de chestia catalogului ventilat de curând al celor inscriși în lojole francmasonice și putem să Vă spunem că, după informațiile de mâna întâi pe care le avem, nici una dintre persoanele vizate ca făcând parte din actualul guvern nu are nici un fel de legături cu organizația de acestea. Tablourile publicate, evident în scop politic, privesc situații de pe timpul tratativelor de pace dela Paris — când parecă în adevăr s-au întreținut legături de această natură, socotite utile cauzei românești —, dar au fost date trunchiat, omițându-se personajii înalte, aparținând altor grupări politice, despre care se afirmă cu certitudine că au și ați legături active cu francmasoneria. E bine deci să nu ne precipităm cu concluziile și înainte de a ne forma o judecție definitivă în cauză, să căutăm toate elementele care ne pot scuti de greșală.

D. Aiud. Restituirea situației dela Gâmbăș în statu quo ante, înseamnă desigur și un act de dreptate pentru care trebuie să fim recunoscători puterii lumii, dar nouă ne place să privim în el mai mult voîntă lui Dumnezeu, care nu poate îngădui decât vremenic triumful minciunii și al nedreptății. Revenirile acestea la matcă, dublate pe alocuri și cu treceri de altă natură, vor avea, sperăm, darul să trezească la realitate și pe «frații» dela Sibiu și de aiurea, cari prea au început să facă sport din faimoasa «rupere a sigilelor dela 1700».

Oficiul parohial, Comșesti. Fiind pe anul 1929 abonamentul achitat, suma trimisă să se contă pe anul curent.

Parohia română unită, Pocula. Chităm primirea sumei de Lei 200, abonament pe 1929.

Oficiul parohial, Oca-Dejulini. Chităm primirea sumei de Lei 200, abonament pe 1929.

Oficiul parohial, Gereușa. Am primit 400 Lei, abonament pe 1928 și 1929.

C. Hațeg. Confirmăm primirea sumei de Lei 200, abonament pe anul curent.

Dr. P. Caranșebeș. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

A. Berbești. Confirmăm primirea sumei de Lei 200, abonament pe 1929.

P. Lonea. Confirmăm primirea sumei de 200 Lei, abonament pe 1929.

L. Mureșenii-Bârgăulai. Chităm primirea abonamentului pe 1929.

M. Cășeiu de Jos. Am primit 200 Lei, abonament pe 1929.

S. Ciula-mare. Am primit 400 Lei, restanță pe 1927 și 1928.

C. Gherla. Confirmăm primirea abonamentului pe anul 1929.

M. Satslatina. Chităm primirea abonamentului pe 1930.

Parohia gr.-catolică, Buciumi. Am primit suma trimisă.

S. Șieu-Cristur. Am primit abonamentul pe 1929.

R. Alba-Iulia. Am primit abonamentul pe 1929.

B. Joseni. Am primit 200 Lei, abonament pe 1929.

Parohia română unită — Zălau

Nr. 2 — 1930.

Publicație de licitație

Pentru executarea lucrărilor de **edificare a bisericii române unite din orașul Zălau** se publică licitație cu oferte închise, care se va ține în ziua de **2 Februarie, ora 11** în localul parohiei române unite din Zălau.

Invităm pe toți aceia, cari doresc a lăua parte la această licitație să-și înainteze la numita parohie, până la terminul fixat, ofertele întocmite conform prevederilor legei contabilității publice art. 72—85 și a condițiunilor mai jos arătate. Oferte întâmpinate sau date prin telegrame, cât și oferte, cari vor cuprinde alte condiții, nu se vor lua în considerare. Ofertele se vor redacta numai în limba românească și rămân valabile până la decizarea curatoratului. Ofertele prezentate obligă ofertantul numai decât, iar biserică numai după decizia curatoratului, ce se va da în termen de 8 zile după licitație.

Deasupra adresei — pe plicul închis și sigilat — a ofertei se va scrie „ofertă” pentru lucrările de edificare a bisericii române unite din Zălau. În oferte se va arăta rabatul la $\frac{1}{2}$ asupra prețurilor din deviz, iar nu suma globală. Oferta trebuie să conțină clauzula, că ofertantul cunoaște devizul și condițiunile generale pentru executarea lucrărilor publice.

Garanție provizorie de 4% asupra sumei din deviz se va anexa la ofertă, afară din plic. Această garanție — la încheierea contractului se va complecta la 6% din valoarea ofertei și din fiecare situație se vor reține 6%. Garanția provizorie se va elibera — dacă lucrările vor fi găsite bune — după recepția provizorie, iar restul de 6% numai după recepția definitivă.

Proiectul lucrării se poate vedea zilnic între orele 10—13 la Banca „Silvania” din Zălau.

Curatoratul bisericii își rezervă dreptul de a hotărî liber asupra ofertelor, fără considerare la suma oferită și fără a restituî cheltuielile făcute de ofertanți.

Zălau, la 2 Ianuarie 1930.

Dr. Gheorghe Pop curator primar. **Traian Trufașlu** paroh-protopop.

1-2

Bafuze Typul cel mai nou

Tractoare

Instalații de moară

S. A. Română pentru Comerțul de Mașini Agricole

Cluj, Str. Reg. Ferdinand Nr. 63

Reprezentanță generală pentru România a fabricii

Első Magyar Gazdasági Gépgyár
BUDAPESTA

(890) 4-?

Croitoria M. Radu

ALBA-IULIA

Strada Regimentul 5 Vânători 16

Dd. preoți și învățători au reducere la prețuri, cari și altfel sunt cele mai convenabile.

In atențunea parohiilor și curatorilor bisericestii

Comandați

CLOPOTE

de calitate superioară, la cel mai mare depozit românesc din Ardeal:

ALEXANDRU ANCA

CLUJ, str. Regina Maria No. 43.

Tot aici: Policandrie, Sfârșnice, Ornate și Recvizite bisericestii, Prapori, Cărji preoțești și de rugăciuni. Teatre populare și școlare, monoloage, dialoage, etc. etc.

CERETI PRETCURRENT DETAILAT

INOVAȚIUNE SENZATIONALĂ IN TEHNICA INCĂLZIREI

ZEPHIR

Consumul de combustibil al acestei sobe este în

24

ore de numai

10

kgr. lemne

Randamentul sobei de 76%

adică valorifică mai mult de $\frac{3}{4}$ din combustibilul ars

REPREZENTANTUL LOCAL

Irina Binder

BLAJ — Prețuri de fierarie — BLAJ

TURNATORIE DE CLOPOTE

FRITZ KAUNTZ

fost

SCHIEB & KAUNTZ

Sibiu — Str. Morilor 2

Livreează clopote de biserică pe garanție de ani indelungăți, turnate din material de prima calitate ca înainte de răsboiu efectuate în mod artistic. Experiență indelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale!

Pe scrisori rog a se indica adresa precisă

(999) 48-?

Sunt vechi dar bune, pudra, crema și săpunul de copii marca HOFER